

[Statsministeren.]

lig Adgang til at fremsætte Forslag baade her og ad tjenstlig Vej, og saa maa der føres en Forhandling derom ad tjenstlig Vej, hvis det bliver denne, der vælges, eller paa den Maade, som Rigsdagen maatte bestemme. Det er jo en Selvfølge, saaledes som jeg allerede har sagt det i mine Udtalelser den 17. Oktober, at man har Opmærksomheden henvendt paa disse Forhold og disse Mangler, som Viceadmiralen har paapeget eller agter at paapege. Og Resultatet af Overvejelserne vil naturligvis blive bedømt som alle andre Sager, der forhandles i Ministeriet og i andre Ministerier. Det ærede Medlem maa altsaa afvente disse Overvejelser eller vælge den anden af mig nævnte Vej og i øvrigt undskyldte, at hans Trusler tager jeg mig forholdsvis let.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremførte i Gaar den gamle konservative Idé om nordiske Militærforhandlinger, formodentlig med militær Alliance som Maal. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at denne Plan er jo langt fra blevet bedre ved at være henlagt siden 1929. Selv om der hist og her har været Ønsker fremme fra visse Sider inden for den svenske Presse, til Opmuntring for danske Konservative, kan der ikke siges at være noget almindeligt Ønske om, at de nordiske Lande skal blande sig i hinandens Lovgivning. Man bør vistnok fremdeles bevare Landenes Selvstændighed og Uafhængighed og netop i Kraft deraf øve Samarbejde paa naturlige Omraader, naar Tiden er inde dertil.

Jeg vender et Øjeblik tilbage til det ærede Medlem Hr. Christiani, som foruden at tale om Flaaden ogsaa talte om Landbruget, som har hans Bevaagenhed. Jeg skulde ikke have beskæftiget mig med det ærede Medlems mange Udtalelser derom, hvis der ikke var fremsat en urigtig eller misvisende Udtalelse, som ikke bør staa uden Modsigelse. Det ærede Medlem siger — Sp. 360 — vendt imod mig:

„Her er ikke Tale om at „hævne“ eller „straffe“ —
det er altsaa i Forhold til Landbruget
— „her er Spørgsmaal om at faa Erhvervslivet i Gang.“

Det ærede Medlem har ikke heller her taget sig af, hvad der virkelig er sagt, men det ærede Medlem har saa til Gengæld den Tilfredsstillelse, at andre af hans Parti følger i det samme Spor, han nu engang har traadt. Dette er nu underordnet, men det ærede Medlem indtager dog en Stilling i Samfundet, som gør det rimeligt, at han virkelig har set, hvad han bygger sin Tale paa. Jeg

har netop sagt, at vi ikke vilde hævne eller straffe. Jeg har sagt, at det maaske var forstaaeligt, om Venstre mødte Uvilje paa Grund af Venstres Forhold til Arbejdere og Industri i Fortiden. Men jeg føjede til, at trods Venstres gamle Tale og udæskende Adfærd var Erkendelsen af, hvad der tiltrænges, trængt igennem. Det ærede Medlem kan finde det alt sammen Sp. 125. Jeg fremhævede, at Landbruget ikke evner fortsat at sælge under Produktionsprisen, og at Støtte ydes, just fordi det er ønskeligt, at Landbruget bliver i Stand til at beskæftige nogle Arbejdere. Alt dette har jeg sagt. Hvorledes man saa kan faa det til, at jeg vil straffe og hævne uden at tænke paa Erhvervslivet, forstaaer jeg ikke; det skulde det ærede Medlem Hr. Christiani alligevel have betænkt sig paa.

Det er forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Thomsen gaar videre, efter at han har studeret det ærede Medlem Hr. Christianis Tale. Hos ham bliver det til, at jeg har haanet Landbruget. Hvorledes er nu det gaaet til? Jo, jeg har antydnet, at Landmændene maaske burde bruge noget af deres Smør i deres Husholdning i Stedet for Margarine, naturligvis fordi der fra Landbrugets Side klages over, at man ikke kan blive af med Produktionen til lønnende Pris. Altsaa, for at være med til at stimulere Priserne siger jeg: Brug selv noget Smør i Stedet for at købe den fremmede Margarine. Dette betragter det ærede Medlem som en Haan mod Landbruget. Men efter at det ærede Medlem har besvaret sig over denne Haan, giver det ærede Medlem sig i øvrigt i Lag med at angribe Margarineproduktionen som noget, der overhovedet ikke bør taales. Med en glødende Veltalenhed skilder det ærede Medlem det ligefrem forbryderiske i denne Konkurrence fra Margarinen over for Landbruget. Jeg maa jo formode, at det ærede Medlem med denne Tale just tænker paa at indskrænke Margarineproduktionen for at faa Smørret afsat. Men naar det er Mening, synes jeg, det er vanskeligt at forstaa, hvorfor det er en Haan at spørge, om Landbruget selv bruger Smør eller foretrækker det af udenlandske Raastoffer fremstillede Produkt, som det ærede Medlem Hr. Thomsen saa voldsomt angriber. Naa, men Logik skal man vel sagtens ikke søge hos det ærede Medlem.

Det ærede Medlem vil ogsaa ved Lov have sikret Rentabilitet i Landbruget og vil endda samtidig aflaste den store Arbejdsløshed. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke for længst har gjort os andre delagtige i denne Plan. Hvorfor fremsætter